

Examenstress

10-11-2002 Ruiru

Jambo Nieuwsbrief lezers,

Habari ? (Hoe gaat het?

Hier heeft zich de afgelopen periode weer van alles afgespeeld, voor ik daar aan begin wil ik graag jullie mee laten beleven mijn belevenissen van vandaag.

Examen stress

Het is zondag vandaag, altijd de dag van de kerkdienst. Ik woon in het weeshuis en de kinderen halen me op van mijn huisje.

In de kerk wordt gezongen, soms zijn de jongens wat verlegen en scharen ze zich bij elkaar en laten de meisjes zingen en dansen , vandaag waren ze er echter helemaal bij. Vooral als het even stil was tussen liedjes door zetten ze een lied in. Een en al vrolijkheid vandaag.

De kinderen uit groep 8 zijn al een tijdje gespannen, de examens zijn dinsdag a.s. Als ze de examens met goede resultaten behalen betekent dat, dat ze naar een goede middelbare school kunnen gaan. Als ze goede cijfers halen betekent dat ook dat de Spirit of Faith primary school een landelijk goed gemiddelde heeft waardoor veel ouders hun kinderen naar onze school willen brengen. De examens zijn dus belangrijk. Voor nog niet alle kinderen is een middelbare schoolsponsor gevonden en dat moet hun onrust geven. We hebben 11 kinderen in groep 8 en dat is best lastig om daar sponsors voor te vinden.

In ieder geval valt de jongste "Mary" tijdens het voorlezen uit de bijbel met luid gesnurk bij mij op schoot in slaap en dat brengt mijn gedachten weer terug in de kerkdienst. Het is mooi om te zien hoe de grote kinderen de jongere kinderen vertellen over God en over naastenliefde.

Na de dienst is er thee en we hangen wat om en dan.....

Dan komt er een grote schoolbus aan van Chania Boys Highschool!

Vier van de Spirit of Faith kinderen zitten op deze middelbare jongensschool, 2 in de eerste klas en 2 in het examenjaar.

Een van de jongens uit het examenjaar is eerste man op de school. Hij heeft geregeld dat alle eerste mannen van alle klassen en een aantal docenten en de directie een bezoek gingen brengen aan zijn thuis. Peter Gitau heet deze jongen. Peter heeft nog een zusje op de middelbare school (Florence) en nog broertjes en zusjes in het weeshuis waarvan eentje nu in het examenjaar van de lagere school (Monica). Nu moet u zich voorstellen hoe dat is, de bus gaat open en er springen tientallen grote knapen uit in schooluniform er gaat een gejuich op en er wordt gevoetbald, geknuffeld, gepraat, gelachen kortom het is feest in de tent.

Peter roept me bij zich want hij wil graag dat iedereen zich verzameld in de eetzaal en zo gezegd zo gedaan, al de kinderen hebben een plekje gevonden naast een grote jongen of een onderwijzer en kijken toe wat er gaat gebeuren. De grote jongens hebben een toneelstuk voorbereid en het wordt al zo grappig ingeleid dat iedereen erg moet lachen. Een oude man geeft aan elk van zijn twee dochters een appel en die appel moet mooi blijven tot dat ze gaan trouwen, bij de een wordt de appel aangegeten en bij de ander blijft hij heel en dan komt het huwelijk....jullie snappen de gelijkenis wel zonder dat ik het hele verhaal vertel maar het sprak aan omdat het wordt gespeeld door grote knapen die typetjes nadeden. Daarna zeiden ze recht voor hun raap wat de moraal was van dit verhaal.

We hebben hier mensen gehad om seksuele voorlichting te geven want je mag verwachten dat dat in een aids geteisterd land nodig is toch geloof ik dat er vanmiddag meer zoden aan de dijk zijn gezet dan vele voorlichtingen hadden kunnen doen.

Vervolgens gingen de mannen zingen.

Alsof je een studentenvereniging op een kluitje zet, zware mannenstemmen maakten zang en dans, waar die Afrikanen toch dat talent vandaan halen!!!!!!!

Iedereen lach helemaal in een deuk . Toen zeiden ze : "Nu even serieus".

En ze zongen meerstemmig "El Chadai" en het was werkelijk prachtig en nog eens prachtig.

Ze brachten eten mee, drinken en een als toetje een banaan, ik zeg toetje...nee er was een ander toetje. Peter Gitau weet dat Spirit of Faith Children's Centre geen verjaardagen kan vieren, alleen al vanwege het feit dat we niet alle geboortedata kennen, laat staan het geld hebben om cadeautjes te kopen voor al de kinderen. Dus Peter riep me naar voren en had van te voren met de kinderen gefluisterd, ik moest de taart aansnijden. Terwijl ik dat deed werd er ineens

hard geklapt en gezongen: "happy birthday to Spirit of Faith". Hoe komen ze erop he. De Chania Boys High School bracht vele donaties zoals, suiker, maïs, bloem, echt bruikbare dingen en ik voelde me zo blij van binnen. De directrice van die school zegt tegen mij: "Hoe moet het nou verder met Peter, je zet hem toch niet het weeshuis uit nu hij klaar is met de middelbare school?" Ik was geschokt want hoe kon ze dat denken. Het feit is wel dat ik een sponsor moet zoeken voor Peter en die heb ik nog niet, natuurlijk ben ik vandaag heel trots op hem en dat ben ik veel vaker en natuurlijk ben ik dan af en toe in mijn hart bezorgd hoe het verder moet met een jongen met zoveel capaciteit en zo hebben we niet allen Peter maar veel meer. Allemaal goede middelbare schoolverlaters en allemaal hebben ze zoveel capaciteit, de een wil journalist worden, de ander computertechneut, de ander zakenman en ga zo maar verder. Een middelbare opleiding is gewoon nog geen beroeps opleiding. Mensen zeggen wel eens hier: "Dick West (mijn voorganger) ging weg op het moment dat het moeilijke jaar voor de boeg stond". Is een grapje want ik geloof niet dat hij hier rekening mee heeft gehouden maar het geeft wel aan dat het een moeilijk jaar is. 11 Kinderen in groep 8 die een middelbare schoolsponsor zoeken en een grote groep die van de middelbare komt met dromen voor een beroepsopleiding waarvan iedereen hoopt dat ze waarheid zullen worden.

Door vanmiddag ben ik weer gesterkt en geloof ik dat alles goed komt.

De directrice van de highschool zei vandaag met tranen in haar ogen iets tegen al de kinderen in de eetzaal: "Op de rotonde in Thika (dat is waar haar school is) zag ik jongens en meisjes van jullie leeftijd, bedelend om een shilling, niet voor eten of drinken maar voor lijm, ze snuiven de lijm waardoor de hersenen slinken, deze kinderen worden niet oud, ze snuiven lijm om te vergeten...jullie hier zijn gezegend, wat een rijkdom hebben jullie hier dat jullie hier eten krijgen en kleding en onderwijs en elkaar hebben."

Ik was blij met haar woorden want we krijgen ook wel veel bezoek die de kinderen zelig vinden maar dat is niet zo. Natuurlijk hebben kinderen hier geen eigen kamer en vaak ook geen eigen bed en veelal niet eens een matras, maar de kinderen kijken naar wat ze wel hebben en zijn daardoor erg gelukkig.

Het verhaal van vandaag wilde ik graag even met jullie delen , de nieuwsbrief was eigenlijk al klaar en daar heb ik dit tussen geplakt, dus nu over naar de andere gebeurtenissen in het weeshuis!.

Bush Camp

'Vijf en twintig kinderen zijn naar een "bush camp" geweest. Nu vraagt u zich misschien af wat is bush camp. Het was voor het weeshuis ook iets totaal nieuws , Wings of Support van de KLM had onze kinderen uitgenodigd voor een kampeersafari bij Lake Nakuru. De kinderen werden onthaald door een grote groep mensen die werkzaam waren bij KLM en door vrijwilligers die niets met KLM te maken hebben. Tentjes stonden klaar, 2 a 3 kinderen per tentje. Overdag waren er game drives waardoor de kinderen in echte safari busjes het wild park konden verkennen. Giraffes, veel flamingo's, neushoorns , zebra's, gnoes en nog veel meer konden de kinderen zien en als we terug kwamen van game drive stond er chips en frisdrank klaar. Heerlijke maaltijden werden geserveerd en de kinderen waren er de eerste avond stil van.

De volgende dag hadden ze al meer praatjes en ook heel veel plezier, zelfs de stilste en meest getraumatiseerde kinderen kwamen los. De laatste avond hadden we bonte avond en aangezien de kinderen dat niet wisten hadden ze niets voorbereid, maar dat hoeft ook niet, in een mum van tijd hadden ze toneelstukjes en liedjes en dergelijke om voor te dragen. Een gezellige avond was dat zo met zijn allen rond het kampvuur en ondanks dat ze veel te laat op bed kwamen zaten ze de volgende ochtend weer vroeg in de bus voor de game drive en toen kwam het afscheid en dat was tranen. De kinderen hebben een geweldige tijd gehad en zullen er nog heel lang over na praten. Toen we terug kwamen in het weeshuis liepen de andere kinderen ons juichend tegemoet, ze hadden de hele dag staan wachten, ze wilden natuurlijk alle verhalen horen en waren ook blij dat we allemaal weer terug waren.

SWK

De voorzitter van de Stichting Weeskinderen Kenia, Jan Visser, is twee en een halve week in het weeshuis op bezoek geweest.

Zo kon hij kijken hoe het met de lopende projecten gaat en ook kijken naar de kosten van de middelbare scholieren (de sponsoring loopt via SWK). Ook konden we zo de werkelijke kosten eens op een rijtje zetten. De Stichting Weeskinderen Kenia betaalt de kosten van de lagere school. Alhoewel nu ook een deel van de kosten voor de lagere school door de lagere school zelf wordt gedragen doordat we leerlingen hebben van buiten het weeshuis waarvan de ouders schoolgeld betalen. Ook kon hij in deze tijd zijn sponsorkind, dat op de middelbare school zit, bezoeken. Jan heeft al die tijd bij mij in het weeshuis gelogeed en het was erg gezellig. Ik heb nu een klein huisje en af en toe kwam

er meer bezoek dat bleef overnachten, soms ook onverwacht waardoor ik zelf wel eens in kantoor heb geslapen maar dat kan hier allemaal.

Jan is ook mee geweest naar het bush camp.

Algemeen

Over het algemeen genomen gaat het hier goed.

De korte regens zijn begonnen wat inhoudt dat het 's nachts veel regent en overdag klaart het op en wordt het behoorlijk warm. Alles staat in bloei en de bomen en het gras zijn prachtig groen. Een prachtig seizoen in Kenia. Tegelijkertijd is dit een seizoen waarin we allemaal moeten oppassen voor malaria.

De Cd die gemaakt is door de kinderen zal in Nederland te horen zijn op de radio in een special van de Evangelische Omroep op 30 November a.s in het programma Praise van 6.00 tot 7.00 zender 747 AM

(De Cd kan besteld worden via de website www.riafennema.nl.

De safari's:

Vorig weekend heeft Spirit of Faith Tours and Safari's deel genomen aan een vakantiebeurs in Nairobi. Hierdoor hebben we veel contacten kunnen opdoen met onder andere hotels en mensen die achter ons concept staan.

Het was zowel promotie voor de safari's als voor het weeshuis zelf.

Momenteel is er weer een familie weg op safari naar de Masai Mara met ons safari-bedrijf. Langzaam krijgt ook dit nieuwe idee echt een vorm.

Zoals jullie allen hebben mogen begrijpen uit deze nieuwsbrief hebben we zorg om onderwijs, kinderen die naar de middelbare school kunnen en kinderen die een beroepsopleiding kunnen gaan volgen naar de middelbare school.

Het is het gevreesde jaar omdat er voor zoveel kinderen een oplossing moet komen

Mocht u iemand weten die geïnteresseerd is in sponsoring van 1 van deze kinderen laat deze dan contact opnemen met mij als het middelbare schoolverlaters betreft en met Yvonne Vlugt als het middelbare schoolsponsoring betreft.

Yvonne.vlugt@wanadoo.nl)

Bijgesloten vindt u drie brieven van kinderen , 2 van hun doen nu hun lagere school examen, Charles en Rose Angela, 1 van John, John is een middelbare school verlater.

Volgende keer zal ik jullie vermoedelijk schrijven over de voorbereiding voor kerst

De verkiezingen staan voor de deur, deze zullen worden gehouden om en nabij kerst, een spannende tijd voor Kenia en velen hier zullen niet stil staan bij kerst.

Voor de kinderen wil ik toch graag een spectaculair feest maken, hoeft niet groots zoals in Nederland, maar een boom, voor ieder kind een presentje en kip bij de chappatie moet toch mogelijk zijn , maar hierover later meer. Voor nu wens ik jullie allen een fijne tijd en wil ik jullie bedanken voor jullie aandacht.

Mensen die mij willen sponsoren kunnen dit doen via de Rabobank, Sassenheim 32.09.53.580 Stichting Weeskinderen Kenia tav Ria Fennema SOF

Kwaheri (Tot ziens in Swahili)

Ria Fennema